

VAKANTIE TIROL

Rondrit Serfaus – Flüelapass/Zwitserland

Oberinntal

Na de afdaling vanuit Serfaus, volgt u in Ried het Oberinntal naar de Rechenpass. Na de vakantieplaatsen Tösens en Pfunds, kunt u rechts de doodlopende weg naar het belastingvrije Samnaun nemen om wat inkopen te doen. De route neemt de volgende weg rechts naar Martina en passeert vervolgens regelmatig de grenzen van Zwitserland/Italië/Oostenrijk, dus houdt de paspoorten bij de hand. Rechts toort de 3146 meter hoge Piz Mundin hoog boven de douanepost uit. U volgt de komende 10 kilometer de B184 en neemt dan de 7 kilometer lange met 15% stijgende klim naar Nauders en toert op de Reschenpass af.

Reschenpass

De Reschenpass is een bergpas op de grens tussen Oostenrijk en Italië. De pas verbindt de Oostenrijkse deelstaat Tirol met de regio Vinschgau in Zuid-Tirol. De bergpas vormt tevens de scheiding tussen de Ötztaler Alpen en de Sesvennagroep. De Reschenpass voert vlakbij Reschen over de maximale hoogte van 1504 meter en is al geruime tijd een van de belangrijkste noord-zuidverbindingen over de Alpen. De Reschenpass maakte deel uit van de rond het jaar 50 geopende Romeinse weg "Via Claudia Augusta" die al gauw de belangrijkste verkeersader tussen Italië en Augsburg werd. Als overblijfsel uit de wereldoorlogen uit de 20e eeuw, zijn langs het traject van de Reschenpass nog talrijke bunkers te vinden. In 1950 werd aan de Italiaanse zijde van de Reschenpass door de bouw van een stuwdam het Reschenmeer gevormd, waardoor het dorp Graun onder water kwam te staan. De oude kerktoren van het dorp is hiervan de stille getuige. De straat over de Reschenpas is tussen 1850 en 1854 gebouwd en is door meerdere tunnels en galerijen beschermd tegen lawines.

Rojental

Bij Reschen slaat u rechts het Rojental in en gaat de Reschensee van grote hoogte bekijken. De smalle klimmende weg voert u door bosgebieden en geeft u een mooi uitzicht over de Zehnerkopf en de aan de overzijde liggende Endkopf, beide boven de 2600 meter. Bij de Haider See komt u weer in het dal en neemt de afslag naar Laudes. Door het Obervinschgau rijdt u Tubre en Zwitserland binnen.

Val Müstair

Het Val Müstair is een bergdal in het Zwitserse kanton Graubünden. Er zijn geen bewoonde zijdalen en het is rustig toeren tot Müstair. Iets verder volgen enkele series haarspeldbochten langs een bergwand met mooie uitzichten op het dal, dit tot aan Sta. Maria Dielvia. In Müstair staat het Karolingisch klooster St. Johann dat op de Werelderfgoedlijst staat. Alternatieve routes zijn de links liggende Umbrailpass en Stelviopass.

Umbrailpass

De Umbrailpas ligt op de grens van Italië en Zwitserland in het Nationaal Park Stelvio. De huidige weg is in 1901 aangelegd. In het westen begint de route in Bormio. De weg loopt boven het dal van de Adda richting het woeste Vall del Broulio. De weg is aanvankelijk goed te rijden, maar na enkele kilometers zitten er smalle, onverlichte tunnels met onoverzichtelijke bochten in de route. Dit is een gevaarlijk gedeelte, waar passeren onmogelijk is en enkele vlijmscherpe haarspeldbochten volgen.

De Stelviopass

De Passo dello Stelvio is een bergpas in de Italiaanse Alpen en de op één na hoogste bergpas in de Alpen.

De Stelvio is één van de zwaarst te berijden klimmen, dit vanwege de lengte en het hoogteverschil. De klim vanuit Prato heeft 48 haarspeldbochten die vanaf de top goed zichtbaar zijn.

Beide passen komen net als de Val Müstair in Sta. Maria Dielvia, dus als u een alternatief wilt kiezen, hier heeft u er twee.

Ofenpass

U gaat bij Sta. Maria Dielvia de Ofenpasstrasse tot Zernez berijden.

Direct gaat het al omhoog met wisselende stijgingen. In Tschierv begint de eigenlijke beklimming, vanaf hier is het 6 kilometer tot de pashoogte. De weg gaat in brede haarspeldbochten door het bos omhoog met stijgingen tot 10%. De natuur wordt grilliger en iets verder vormen grote steenmassa's het decor. De weg blijft echter goed berijdbaar. Het laatste gedeelte is het mooist, omdat u hier door het ongerepte National Park rijdt. Het park heeft een oppervlakte van 170 vierkante kilometer.

Zernez

Zernez ligt op 1474 meter hoogte in het Unterengadin. In 1872 heeft een brand een groot gedeelte van het dorp verwoest.

Alleen kerk uit 1609 en de middeleeuwse kapel zijn gespaard gebleven.

Zernez is de toegangspoort tot het paradijs voor natuurliefhebbers: het 'Zwitsers National Park'.

Het National Parkhaus herbergt interessante verzamelingen op het gebied van de flora, fauna en geologie. Een bezoek aan dit museum is een aanbeveling.

Zes kilometer toeren over de gezamenlijke wegen 27/28 en u bent in Susch.

Flüelapass

Rechts kunt u kiezen om door het Unterengadin terug naar Nauders te rijden, maar de tocht gaat bij Susch naar links en beklimt de Flüelapass.

Een mooie uitdaging de Flüelapass die 2383 meter hoog is.

U begint met een 14 kilometer lange beklimming van 10%.

Waar de begroeiing stopt, loopt de weg slingerend tussen de kale rotsen en hoge bergen omhoog. Hier heeft de wind vrij spel en tovert de natuur u een spectaculair schouwspel voor ogen. Even stoppen bij het restaurantje, wat foto's maken en vervolgens beginnen aan de mooie draaiende afdaling tot in Davos.

Silvrettagruppe

Onderlangs de Silvretta neemt u de vlotte B28 die de toeristenplaatsen Klosters en Saas aandoet en vervolgt tot Vaduz in Liechtenstein.

Grosses Walsertal

Enkele kilometers verder komt u bij Schaanwald Oostenrijk weer binnen en gaat via het kleinere werk naar het Grosses Walsertal.

Het Grosses Walsertal is een diep ingesneden kloofdal.

In de diepte van de kloof stroomt de Lutz, die ontspringt op de Hochberg en onderweg talrijke stroompjes opneemt. Door de aanleg van een stuwmeer, hebben de bewoners de waterkracht van de rivier goed gebruikt.

In het Grosses Walsertal liggen kleine dorpen in een ruige wereld.

Op de terrassen, zo'n 400 m boven de Lutz, ontstonden de kleine dorpen. Ze liggen er schilderachtig tussen de groene weiden op zonnige terrassen. Het uitzicht is er fraai.

Het zijn er een achttal: Thuringerberg, St. Gerold, Blons, Sonntag, Buchboden, Fontanella, Raggal en Marul.

Boven de dorpen rijzen steil de bergen op: in het noorden de hoogste toppen van het Bregenzerwald en in het oosten en zuidoosten de Lechtaler Alpen.

Men moet in dit dal in de winter altijd bedacht zijn op lawines.

In 1954 werden enkele dorpen catastrofaal door een lawine getroffen. Sindsdien zijn er uitgebreide maatregelen getroffen zoals het bouwen van lawinemuren. Ook werd er 75 ha weiden weer met bomen beplant.

U gaat enkele dorpen bekijken en verlaat na Bludenz het Voralberg om koers te zetten naar het volgende plaatje de Arlberg.

Natuurlijk neemt u de tunnel niet, maar gaat de klim via Stuben en de afdaling via Sankt Anton maken.

Arlbergstrasse

De Arlbergstrasse is gebouwd in 1785 en verbreed in 1825.

Het hoogste punt van de Arlbergpass ligt op 1802 meter. De bergrug is ook de waterscheiding tussen Rijn en Donau en de grens tussen Vorarlberg en Tirol.

Op de Arlberg kunt u linksaf naar de Flexenpass, die u naar het mondaine Lech brengt.

St. Anton am Arlberg

St. Anton am Arlberg ligt op 1304 meter hoogte en bestaat uit de dorpen St. Jacob, St. Anton en St. Christoph. St. Anton maakt met de plaatsen Zurch en Lech deel uit van de zogenaamde "Witte ring". Het zijn allen dure mondaine wintersportplaatsen.

St. Anton heeft een gunstige ligging in een sneeuwrijk gebied aan een druk bereden spoorbaan.

Na de afdaling toert u door het dal met rechts de Mittagspitze, langs Flirsch en Strengen naar Landeck, waar u de richting Reschenpass aanhoudt en terug kunt zien op een bijzondere tocht.